

درچه

برای ادای احترام به کادر درمان کشور

دومین فستیوال موسیقی ققنوس برگزار می شود

● درحالی‌که مجوز اجراهای صحنه‌ای در تهران پس از مدت‌ها صادر شده است، دومین فستیوال موسیقی ققنوس برای ادای احترام به کادر درمان کشور که در خط مقدم مبارزه با ویروس کرونا تلاش می‌کنند، بهمن امسال برگزار خواهد شد. محمدحسین توتونچیان، مدیرعامل شرکت فرهنگی-هنری ققنوس، درباره جزئیات این رویداد توضیح داد: «ازآنجایی‌که شرایط تهران درباره میزان ابتلا به ویروس کرونا تا حدی تغییر کرده و اجازه برگزاری اجرای صحنه‌ای به ما داده شده است، قصد دارم از این فرصت برای برگزار دومین فستیوال موسیقی ققنوس استفاده کنم با این تفاوت که مخاطب فستیوال ما قشر خاصی از جامعه خواهد بود». او ادامه داد: «مخاطب فستیوال ما امسال پزشکان، پرستاران و کادر درمان خواهند بود که الان دیگر حدود یک سال است زندگی خود را وقف درمان بیماران مبتلا به کووید ۱۹ کرده‌اند. در این راستا جلساتی با مدیرکل داشته‌ام تا لیست بیمارستان‌هایی را که درگیر کووید ۱۹ بوده‌اند، در اختیار شرکت ققنوس قرار دهند». توتونچیان همچنین توضیح داد: «روند شناسایی جامعه هدف ما به این‌گونه خواهد بود که بیمارستان‌های درگیر کرونا لیستی از سازمان خود را به ما ارائه خواهند داد و ما خودمان را موظف کرده‌ایم که به پرسنل درمانی (نه‌فقط پزشکان و پرستاران؛ بلکه همه عزیزانی که در این امر، سهمی بوده‌اند) به‌همراه یک نفر میهمان بلیت اختصاص دهیم و به امید خدا در این فستیوال به‌مدت هفت شب میزان کادر محترم درمان باشیم که در این مدت زحمات بسیار زیادی برای کشور کشیده‌اند.»

مدیرعامل شرکت ققنوس در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «درباره سالن میزبان فستیوال، رایزنی‌هایی با سالن اسپیناس پالاس کرده‌ام که خوشبختانه با استقبال مدیران این مجموعه مواجه شده است». نخستین فستیوال موسیقی ققنوس شهریور سال ۹۷ به میزبانی سالن «تهران رویال هال» اسپیناس پالاس با حضور استادان: شهرام ناظری و گروه کامکارها، سالار عقیلی و چند گروه موسیقی پاپ و تلفیقی برگزار شد.

مکری با «جنایت بی‌دقت» میهمان ۳ موزه آمریکایی می شود

«جنایت بی‌دقت» در سه موزه آمریکا نمایش داده می‌شود. موزه هنرهای زیبای واشنگتن، بوستون و هیوستون برنامه‌های نمایش فیلم خود را اعلام کردند و طبق آن «جنایت بی‌دقت» در بهمن ماه در برنامه نمایش‌های این سه موزه قرار دارد. این نمایش‌ها از چهارشنبه، هشتم بهمن، شروع می‌شود و شهرام مکری پنجشنبه، ۱۶ بهمن و به‌شکل آنلاین میهمان موزه هیوستون خواهد بود.

این کارگردان در این حضور آنلاین با کادرفی چپاشر، منتقد و تئوریسن مشهور آمریکایی، درباره فیلم صحبت کرده و بعد به سوآلات تماشاگران پاسخ می‌دهد. این برنامه برای نوزدهمین سال است که برگزار می‌شود و در سال ۲۰۱۵ هم مکری با فیلم «ماهی و گریه» میهمان آن بود. در متنی که موزه هنرهای زیبای هیوستون درباره «جنایت بی‌دقت» منتشر کرده، این فیلم از قول مارتین کولدک منتقد مجله «اسکرین فیلم» یک حرکت ناب و خلاق توصیف شده است. «جنایت بی‌دقت» به تهیه‌کنندگی نگار اسکندرفر محصول مؤسسه فرهنگی-هنری کارنامه است و پخش بین‌المللی آن را نسرین میرشب از کمپانی دریم لیب برعهده دارد.

تاریخ جدید برگزاری جشنواره فیلم کن ۲۰۲۱ اعلام شد

● برگزارکنندگان جشنواره فیلم کن تاریخ برگزاری این جشنواره را امسال هم به دلیل پاندمی عقب انداختند. طبق برنامه قبلی قرار بود این جشنواره از ۱۱ تا ۲۲ می (۲۱ اردیبهشت تا یکم خرداد ۱۴۰۰) برگزار شود؛ اما به‌دلیل وضع محدودیت‌های جدید در فرانسه برای ممانعت از گسترش کرونا، اکنون سه‌شنبه، ششم جولای تا شنبه ۱۷ جولای (۱۵ تا ۲۶ تیر) به‌عنوان زمان برگزاری این جشنواره تعیین شده است.
ورایشی همین هفته خبر داده بود که برگزارکنندگان این جشنواره در نظر دارند آن را در فاصله پنجم تا ۲۵ جولای (۱۴ تیر تا سوم مرداد ۱۴۰۰) برگزار کنند. انتظار هم می‌رفت که جشنواره فیلم کن پس از برگزاری «شیرهای کن» که بازار کن است، برگزار نشود. این رویداد هنوز قرار است از ۲۱ تا ۲۳ ژوئن (۳۱ خرداد تا چهارم تیر) برگزار شود. تصور این است که اسپایک لی که سال پیش به‌عنوان رئیس هیئت داوران بخش مسابقه اصلی جشنواره فیلم کن انتخاب شده بود؛ اما به‌دلیل برگزارنشدن جشنواره هرگز نتوانست به این عنوان خدمت کند، ریاست داوران جشنواره ۲۰۲۱ را برعهده بگیرد.

بهناز شیربانی: «شوهر آهو خانم»: بسیاری بیش از اینکه فیلمی به این عنوان دیده باشند، این عنوان را با رمان فراموش‌نشدنی علی‌محمد افغانی به خاطر می‌آورند. بعد از نگارش این رمان، داود ملاپور قنباسی از این اثر ادبی انجام داد و در نهایت به کران رسید. فیلمی که در زمان خودش چندان اقبالی در میان عامه مردم و اهالی سخت‌گیرتر سینما پیدا نکرد. در ادامه بررسی فیلم‌های تاریخ سینمای ایران در مورد چگونگی اقتباس از یک اثر ادبی با احمد طالبی نژاد، منتقد صاحب‌نام سینمایی ایران صحبت کردیم که شما را به خواندن آن دعوت می‌کنیم.

۴۱ این بار هم به موضوع برحمت اقتباس در سینمای ایران می‌رسیم، خصوصا اقتباس از اثری ادبی که جایگاه درخشانی در ادبیات داستانی ما دارد؛ «شوهر آهو خانم» که قابلیت‌های بسیاری برای تبدیل‌شدن به اثری تصویری را داشت. از انتخاب ملاپور و نوع نگارشش به این فیلم صحبت کنیم. به نظر شما چقدر این اقتباس در زمان ساخت فیلم موفق عمل کرد؟

«شوهر آهوخانم» به‌یقین از نخستین آثار جدی سینمای ایران است که از ادبیات اقتباس شده است. بعد از این فیلم از ادبیات ایران فیلم‌های زیادی اقتباس شده‌اند اما هیچ‌کدام از آنها واجد ارزش‌های فرهنگی- هنری نبودند. برای نمونه از منظومه‌های عاشقانه‌ای مثل لیلی و مجنون یا شیرین و فرهاد اقتباس‌هایی صورت‌گرفته تا داستان‌هایی از شاهنامه که دستمایه سازندگان فیلمفارسی‌های بسیار سطحی قرار گرفتند و هیچ‌کدام از آنها ارزش سینمایی، هنری و ادبی نداشتند. بنابراین می‌توان با قاطعیت «شوهر آهوخانم»را اولین تلاش جدی برای استفاده از ادبیات معاصر محسوب کرد که داود ملاپور ظرفیت‌های لازم را برای سینمایی‌شدن این رمان دیده بود. البته داستان چاپ این رمان هم در نوع خود جالب توجه است. وقتی این رمان توسط علی‌محمد افغانی نوشته شد، برای چاپ به سراغ هر ناشری می‌رفت، به‌دلیل قطوربودن رمان و نامانوس‌بودنش با داستان‌هایی که آن زمان رایج بودند، هیچ ناشری حاضر به چاپ این رمان نمی‌شد. پیش از اینکه به همین نکته بیشتر پردازم، باید کمی به عقب برگردیم و نگاهی به زندگی علی‌محمد افغانی بیندازیم و فضای ادبی آن زمان را بررسی کنیم. این کتاب در دهه ۳۰ نوشته شده، در فضای ادب از کودتا، در آن زمان نوعی از ادبیات در ایران رایج شد که به ادبیات غنایی مشهور است. داستان‌هایی که درواقع عاشقانه هستند و خیلی ربط مستقیمی با شرایط اجتماعی ما نداشتند. به تعبیری نوعی رؤیافروشی در آنها وجود داشت. همان‌طورکه در سینمای آن زمان هم رایج بود. داستان‌هایی که هیچ ربطی به واقعیت‌های جامعه نداشتند. در چنین فضای رویازده‌ای که علی دشتی، محمد حجازی، حسینقلی مستغان و نویسندگانی از این دست، ازجمله نویسندگانی بودند که در تولید این نوع ادبیات دست داشتند که البته همچنان این میراث ادامه پیدا کرد و در سینمای ایران رونق‌گرمانی و در سال‌های اخیر به نسرین نامتی و… رسیده است. در چنین فضایی علی‌محمد افغانی داستانی نوشت که هیچ‌کدام از ویژگی‌های شبه‌رمانتیک آن داستان‌ها را نداشت. علی‌محمد افغانی ازجمله گردندگان به حزب توده بود. بعد از کودتا هم چند سال در زندان ماند و تا جایی که شنیدیم و نگرفتیم در قاضی بگویم، گویا کارمند پست و تلگراف هم بود. زمانی که رمان «شوهر آهو خانم» را می‌نویسد، هیچ ناشری زیر بار چاپش نمی‌رود. ظاهرا علی‌محمد افغانی از ادراه‌ای که در آن مشغول کار بوده، وامی برای چاپ کتابش می‌گیرد. کتاب منتشر می‌شود و برای چاپ دوم ناشران به قول معروف پشت در خانه‌اش صف می‌کشند. رمان به حیا خودش ادامه داد و برخوردهای مختلفی با آن شد. برخی آن را ستودند مثل آل‌احمد که گفت: «این کتاب شاهکار است، مشروط به اینکه دوسومش حذف شود». یعنی حجم زیاد رمان را نپسندیده بود. اما رالیئیم موجود در کتاب باعث شد چیزی معروف پشت در خانه‌اش هم قرار بگیرد و می‌دانم آل‌احمد هم قطب نسلی از نویسندگان دوره خودش بود و حرف‌هایش بسیار تاثیرگذار بود. به‌هرحال رمان «شوهر آهو خانم» در زمان چاپ بسیار مورد توجه قرار گرفت. دلیل این موفقیت اینست بود که برای اولین‌بار خواننده ایرانی و فارسی با آدم‌های آشنایی در بستر یک قصه عاشقانه

روبه‌رو می‌شد. کهن‌الگوی هم مورد استفاده نویسنده قرار می‌گیرد و آن عشق آدم‌های پایه‌سن‌گذاشته به زنان جوان و شیفتگی سوزآورده است.

۴۱ به گمان بسیاری، فیلم حیاتی مستقل از کتاب دارد و به تعبیری شاید آنچه در کتاب می‌بینیم، به‌گونه‌ای دیگر تصویر شده است. نظر شما چیست؟
قرار بوده فیلم «شوهر آهو خانم» ابتدا ازسوی اربی آواناسیان ساخته شود. آواناسیان در آن دوران در زمره کارگردان‌های پیشرو تئاتر بود و سابقه‌ای چندان در سینما نداشت. ظاهرا فیلم‌نامه‌ها را هم آواناسیان می‌نویسد و بنا بر دلایلی که احتمالا مشکل پیداکردن سرمایه بود، از کارگردانی این فیلم پشتیبان شده و از این پروژه کنار گذاشته می‌شود. تقریبا به‌صورت هم‌زمان وقتی اربی از این پروژه کنار می‌کشد، عباس جوانمرد، کارگردان برجسته تئاتر، مجموعه نمایشی برای تلویزیون هم از این اثر اقتباس می‌کند و بسیار مورد توجه واقع می‌شود. به‌هرحال تقدیر این‌طور بود که در سال ۴۶ فیلم‌ساز تالشایی به نام داود ملاپور از راه برسد و سراغ این رمان قطور برود و بخش‌های زیادی از کتاب را حذف و داستان را به تهران منتقل کند؛ چراکه داستان اصلی درکرمانشاه اتفاق می‌افتد؛ محل زندگی نویسنده رمان، یعنی علی‌محمد افغانی. او در اصفهان به دنیا می‌آید و بعد به خانواده‌اش در کرمانشاه زندگی می‌کند و بزرگ‌شد آنجاست.

به‌هرحال ملاپور فیلمس را با استفاده از بازیگرانی که بیشتر در سینمای آن زمان رونق‌گرمانی و در سال‌های اخیر به نسرین نامتی و… رسیده است. در چنین فضایی علی‌محمد افغانی داستانی نوشت که هیچ‌کدام از ویژگی‌های شبه‌رمانتیک آن داستان‌ها را نداشت. علی‌محمد افغانی ازجمله گردندگان به حزب توده بود. بعد از کودتا هم چند سال در زندان ماند و تا جایی که شنیدیم و نگرفتیم در قاضی بگویم، گویا کارمند پست و تلگراف هم بود. زمانی که رمان «شوهر آهو خانم» را می‌نویسد، هیچ ناشری زیر بار چاپش نمی‌رود. ظاهرا علی‌محمد افغانی از اداره‌ای که در آن مشغول کار بوده، وامی برای چاپ کتابش می‌گیرد. کتاب منتشر می‌شود و برای چاپ دوم ناشران به قول معروف پشت در خانه‌اش صف می‌کشند. رمان به حیا خودش ادامه داد و برخوردهای مختلفی با آن شد. برخی آن را ستودند مثل آل‌احمد که گفت: «این کتاب شاهکار است، مشروط به اینکه دوسومش حذف شود». یعنی حجم زیاد رمان را نپسندیده بود. اما رالیئیم موجود در کتاب باعث شد چیزی معروف پشت در خانه‌اش هم قرار بگیرد و می‌دانم آل‌احمد هم قطب نسلی از نویسندگان دوره خودش بود و حرف‌هایش بسیار تاثیرگذار بود. به‌هرحال رمان «شوهر آهو خانم» در زمان چاپ بسیار مورد توجه قرار گرفت. دلیل این موفقیت اینست بود که برای اولین‌بار خواننده ایرانی و فارسی با آدم‌های آشنایی در بستر یک قصه عاشقانه

گفت وگو با احمد طالبی نژاد درباره فیلم «شوهر آهو خانم»

ستاره‌های کورسویی زد

کورسویی زدند، اما به یک جریان مستمر تبدیل نشدند. فیلم‌هایی از این دست، گام‌هایی بود که برداشته شد تا با چنین آزمون و خطاهایی فیلم‌سازان متوجه سلیقه تماشاگر شوند. فیلم «شوهر آهو خانم» را می‌توان در رده آرام‌ترین و ساده‌ترین فیلم‌های زمان خودش دسته‌بندی کرد که تا حدودی هم در نمایش عمومی موفق بود، ولی نه به معنای اینکه مورد قبول عامه مردم قرار بگیرد. خاطریم هست نوجوان بودم که این فیلم را دیدم. سینمایی بود در نزدیکی خیابان انقلاب فقلی، ساعت ۱۱ صبح بود و تقریبا سه، چهار نفر در سالن سینما نشسته بودند. در مجموع به‌صورت پراکنده این فیلم نمایش‌هایی داشت. به‌هرحال علی‌محمد افغانی که در سینما این اثر است که جای پیش را عوض

اتار دیگری مشغول شد که متأسفانه هیچ‌کدام واجد ارزش‌هایی در حد رمان «شوهر آهو خانم» نبودند؛ ازجمله «نادکامان دره قورسو» و رمان دیگری به نام «شلمغ میوه بهشته» که هیچ‌کدام نتوانستند در حد و اندازه زمان «شوهر آهو خانم» مورد توجه واقع شوند. واقعیت هم همین بود؛ چراکه اساسا آثار برجعی بودند که دوره آنها هم گذشته بود و به‌نوعی داستان‌های کهنه‌ای بودند و در دوره‌ای که ایران به‌شکل چهارنعل به‌سوی مدرنیسم لجام‌گسیخته گام برمی‌داشت، داستان‌های او از نوعی نبودند که بتوانند انتظارات مخاطب آن دوران را برآورده کند. به همین دلیل این نویسنده که خوشبختانه هنوز در قید حیات است و در آمریکا زندگی می‌کند، هیچ‌وقت در عرصه ادبیات نتوانست قد علم کند و ازجمله نویسندگان تک‌اثره است.

۴۱ بزرگ‌دم به فیلم «شوهرآهو خانم» که به گمان بسیاری توانست موفقیت رمان را تکرار کند و به‌نوعی برگردان موفقیتی نبست.

واقعیت این است که فیلم فضای سنگین و ریتم بسیار کند دارد و اقتباس موفقیتی

نیست. به نظرم اصرار زیاد کارگردان از کارکردن در لوکیشن‌های واقعی و بودن در محله‌های جنوب شهر باعث شد تا فضای فیلم بسیار بسته شود. فضاهای فیلم به چند کوجه، خانه و باغ محدود شد و به این دلیل فرخ‌الدینی ساخته که کمتر در سینما حضور داشت و وانوش وارطانیان هم فیلم‌بررداری فیلم را بر عهده داشته. سال ۴۶، ۴۷ فیلم آماده نمایش شد. اما باید به نکته‌ای اشاره کنم و آن این است که در تاریخ سینمای ایران همیشه از موج نو یاد می‌کنیم و فیلم‌های «قصر»، «گاو» و «آرامش در حضور دیگران» را سرآغاز این جریان می‌دانیم. پیش از این سه فیلم، چند تجربه در این زمینه انجام شد که متأسفانه ساخت فیلمش شهرک سینمایی بسازد، ولی واقعیت این است کوششی هم انجام نشد که برگردان موفقیتی انجام شود.

۴۱ و همچنان این نگاه دوقطبی به این فیلم وجود دارد.

نگاه دوقطبی همیشه وجود داشته و دارد. الان

هم گروهی هستند که با هرگونه تجربه‌گرایی و بدعت در سینمای ایران مخالف هستند. از طرفی افرادی هم وجود دارند که همواره به‌دنبال دیدن تلاش‌های جدیدتر در عرصه سینما هستند. واقعیت این است که فیلم «شوهر آهو خانم» قدرت فیلم «خشت و آینه» را نداشت که به همان اندازه برانگیزاننده باشد و در مخاطب تلاطم ایجاد کند. بله، نگاه دوقطبی درباره این فیلم وجود داشته و دارد و جایگاهش هم ارزشمند و درخشان نیست؛ اما فیلمی است که باید بازشناسی شود و نگاه مجددی به آن انداخت و میزان اثرگذاری آن را در مسیر فیلم‌سازان دیگری در آن زمان جست‌وجو کرد؛ اینکه از دل ساخت چنین فیلم‌هایی، در سینمای فرهنگی گام‌هایی برداشته شده، هرچند ناموفق.

۴۱ نگاه به زنان در کتاب و بعد در فیلم ازجمله نکات تأمل‌برانگیزی است که یکی از نقاط قوت رمان «شوهر آهو خانم» محسوب می‌شود. هما که به‌نوعی چهره زنی متجدد را تصویر می‌کند و آهو که رویه‌ای خلاف هما دارد. چنین نگاهی به زن در آن دوره تاریخی را چطور می‌بینید؟

موقعیت زنان در رمان و بعد فیلم این است که ما با دو شخصیت زن روبه‌رو هستیم. آهو نمادی از زنان سنتی، تابع و سازگار با موقعیت و شرایط خودش است. چنین زانگی هم در جامعه و هم سایر عرصه‌ها وجود دارند که اساسا آدم‌های مطبعی هستند و به قول معروف تقدیرگرا هستند و فکر می‌کنند در موقعیتی که قرار دارند، تقدیر و سرنوشت آنها است. در مقابل با هما روبه‌رو می‌شویم؛ زنی افسونگر که همواره در سینما و ادبیات حضور پررنگی داشته و دارد. به‌ویژه در سینما و ادبیات کلاسیک، زانگی را می‌بینم که اساسا از موقعیت‌شان راضی نیستند و تلاش می‌کنند به موقعیت‌های جدید برسند. در رمان «شوهر آهو خانم» و در فیلم هم می‌بینیم هما با وسوسه‌هایش حاجی را اسیر خودش می‌کند. هما عاشق نشده؛ بلکه به‌دنبال مال و مکتن حاج میران است و به دنبال این است که جای پیش را عوض و محکم‌تر کند. این‌ت تقابل در رمان و فیلم وجود دارد و چیزی است که در واقعیت هم وجود دارد. آنچه به‌عنوان رودررویی می‌بینیم، در عرصه واقعی جامعه هم شاهدش بودیم و هستیم. همواره زنان ایرانی در دو قطب قرار گرفتند. حالا اینکه حق با کیست، بحث دیگری است. به هر صورت این موضوع در فیلم هم مشهود است؛ اما نکته مهم این است که در فیلم به آهو و هما نگاه سیاه و سفید وجود ندارد. در سکانس آخر می‌بینیم که بسیار همدلانه با هما روبه‌رو می‌شویم. زنی را می‌بینیم که می‌توانست به بسیاری از آرزوهایش برسد؛ اما ناکام به شهرش برمی‌گردد و در آخرین لحظه می‌بینیم حاج میران و پسرش به سراغ هما می‌روند و نمی‌گذارند که تنها برگردد. همدلی کارگردان و نویسنده را با این شخصیت می‌بینیم؛ یعنی از هما چهره منفی و وسوسه‌انگیز صرف ساخته نشده است و تنها به‌عنوان نمادی از زیبایی و وسوسه‌هایی که اطراف انسان است، یاد کرده، ولی چهره منفی از او ساخته نشده.

۴۱ کمی هم درباره کارنامه ملاپور به‌عنوان کارگردان این فیلم صحبت کنیم که در واقع مهم‌ترین اثر تصویری او فیلم «شوهر آهو خانم» محسوب می‌شود. ساخته‌های او را چطور تحلیل می‌کنید؟
داود ملاپور بعد از موفقیت‌های «شوهر آهو خانم» متأسفانه دیگر هیچ‌وقت نتوانست فیلم خوبی بسازد. «جدال در کور» فیلم ماجراجویانه‌ای بود؛ اما فیلمی نشد که توجهی به آن نشان داده شود. مخاطب و اهالی سینما یا منتقدان هیچ‌کدام از این فیلم استقبال نکردند. ملاپور یکی، دو فیلم دیگر ساخت تا به دوران انقلاب رسیدیم. خاطریم هست در بخش سینمایی بنیاد مستضعفان به‌عنوان مدیر تولید همکاری‌هایی داشت و قصد داشت فیلمی هم بسازد که عملا فیلمی ساخته نشد و بعد هم از ایران مهاجرت کرد. واقعیت این است که این کارگردان چهره تاثیرگذاری در سینمای ایران نبود. با اینکه تحصیل‌کرده سینما بوده و از مدرسه سینمایی لندن فارغ‌التحصیل شده بود و در زمره افراد باسواد سینما محسوب می‌شد؛ اما بعد از شکست‌های بی‌دری فیلم‌هایش نتوانست سرمایه لازم را برای ساخت فیلم‌های مورد علاقه‌اش فراهم کند. او بعد از انقلاب در یک فیلم کم‌دی نقشی را ایفا کرد؛ اما به‌مرور وقتی دیگر نتوانست فیلمی بسازد، ایران را ترک کرد و به انگلستان رفت.

اسامی آثار بخش «بین‌الملل» جشنواره فیلم «موج» کیش اعلام شد

فهرست فیلم‌های داستانی منتخب رقابت در بخش مسابقه بین‌الملل: «ال‌اسپینو» به کارگردانی خورخه آندرس اربیل مارتینز از کلمبیا، «بافته‌ها» به کارگردانی اسماعیل دایرکی از جمهوری عربی سوریه، «درست مثل آب» به کارگردانی مانوس تریانتافیلایسیس از یونان، «آخرین موج» به کارگردانی مصطفی فرمتی از مراکش، «آخرین سفر» به کارگردانی خوان مسیگور از اسپانیا، «تی‌ای. آر.دی (T.E.R.D)». به کارگردانی حسین جایجی از لبنان، «نیروانا» به کارگردانی ریچارد فرماندار اوسووا از غنا، «جزیره کاری» به کارگردانی مانس برتاس از سوئد، «راه خانه» به کارگردانی ایران زو از ایالات‌متحده، «سفر عرفانی» به کارگردانی الکساندر بالدریچ از اتریش، «اسب سیید بالدار» به کارگردانی مهیار ماندگار از ایران، «دابر» به کارگردانی سعید نجاتی از ایران، «جبرئیل» به کارگردانی یوسف کارگر از ایران.

چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم «موج» کیش به دبیری ابراهیم حساری از تاریخ ۱۶ تا ۱۹ فوریه ۲۰۲۱ مصادف با ۲۸ بهمن لغایت یکم اسفند در جزیره کیش برگزار خواهد شد.

هنر

زیر آسمان فیروزه‌ای

هیئت انتخاب ۲ بخش از جشنواره نمایش عروسکی معرفی شدند

● هیئت انتخاب دو بخش «ایده‌های نو» و «نمایش عروسکی در فضای مجازی» هجدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران- مبارک معرفی شدند.

به گزارش ستاد خبری این جشنواره، گروهی سه‌نفره متشکل از وحید آقاپور، محمد بحرانی و وحید نفر، نمایش‌های دو بخش «ایده‌های نو» و «نمایش عروسکی در فضای مجازی» هجدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران- مبارک را انتخاب می‌کنند.

بخش «نمایش عروسکی در فضای مجازی» دربی همه‌گیری کرونا به جشنواره هجدهم نمایش عروسکی تهران- مبارک اضافه شده است که در چند روز آینده نمایش‌های راه‌افتاده به آن همراه با آثار پذیرفته‌شده در بخش ایده‌های نو، اعلام می‌شوند.

مدیریت این دو بخش بر عهده بهرام بهبهانی است. هجدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران- مبارک با یاد زنده‌ای گلزار محمدی، دبیر فقید این جشنواره و با دبیری اجرایی مهدی حاجیان دهم تا هفدهم اسفند سال جاری برگزار می‌شود.

برگزاری جشنواره فجر در شهرهای آبی وزرد

● ایستنا: معاون فنی مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت‌با اعلام جزئیات شیوه برگزاری جشنواره فیلم و تئاتر فجر، گفت: جشنواره فجر در شهرهای آبی و زرد به ترتیب با ۵۰ و ۳۰ درصد ظرفیت سالن مجاز به برگزاری هستند، منوط به آنکه فروش بلیت اینترنتی بوده و کد ملی مدعوین ازنظر ابتلا یا عدم ابتلا به بیماری بررسی شود.

مهندس محسن فرهادی با اشاره به اینکه سینما و تئاتر در گروه سوم شغلی هستند، گفت: این گروه شغلی در مناطق زرد و آبی کرونایی مجاز به فعالیت هستند؛ به این صورت که در شهرهای زرد می‌توانند با ۳۰ درصد ظرفیت و در شهرهای آبی با ۵۰ درصد ظرفیت فعالیت کنند. پروتکل‌های بهداشتی به دستور ستاد ملی مقابله با کرونا توسط وزارت بهداشت و با همکاری وزارت ارشاد نوشته شده است. در این پروتکل سینما و تئاتر در شهرهای زرد می‌توانند با ۳۰ درصد ظرفیت سالن‌هایشان فعالیت کنند ولی این بازگشایی منوط به چند اصل است؛ بلیت‌فروشی در محل، ممنوع. شرایط قرارگیری صندلی‌ها؛ او در رابطه با این اصول، افزود: فروش بلیت در محل وجود هرگونه صف ممنوع است؛ رواقع هر نوع اعطای بلیت فیزیکی ممنوع است و فروش بلیت باید به شکل اینترنتی ارائه شود و بلیت صندلی سالن‌ها با پلن از قبل طراحی‌شده از طریق سامانه‌ای که خود سینماها قول طراحی آن را داده‌اند، انجام شود. به این شیوه مثلا اگر خانواده‌ای اظهار کنند چهار بلیت می‌خواهند، نرم‌افزار هوشمند باید آنها را کنار هم قرار داده و برای فرد یا خانواده دیگری که می‌خواهد بلیت بخرد باید فاصله‌گذاری دو متر از عرض و طول را انجام دهد.

فرهادی با تاکید بر اینکه فروش بلیت برای سینما و تئاتر باید با ارائه کد ملی باشد، بیان کرد: اخذ این کدهای ملی با نرم‌افزار ماسک که نتایج مبتلایان قطعی به کرونا در آنها شناسایی می‌شود، ارتباط مستقیم دارد و منجر می‌شود از ارائه بلیت به مبتلایان قطعی به بیماری که تست مثبت کرونا داشتند، به مدت ۱۴ روز خودداری شود.

فرهادی تاکید کرد: کلیه شاغلانی که ارتباط مستقیم با تماشاگران دارند یا هنرپیشه‌های تئاتر باید به‌صورت دوره‌ای تست کرونایی بدهند. درمورد شاغلان تست‌های سریع را کافی می‌دانیم و نیازی به تست PCR نیست؛ مگر اینکه ریدتست‌های آنها مثبت شده باشد که برای حصول اطمینان بیشتر توصیه به انجام تست تشخیصی PCR می‌کنیم. این تست‌ها باید هفته‌ای یک‌بار از شاغلان گرفته شود. پاسخ تست‌ها پس از ۳ دقیقه آماده خواهد بود. در مورد بازیگران تئاتر چون ارتباط نزدیک‌تری با یکدیگر دارند، بهتر است با تست PCR منفی وارد بازی شوند؛ البته این موضوع اجباری نیست و همچنان ریدتست‌ها کافیست می‌کند. مابقی موارد بهداشتی مانند زدن ماسک، فاصله‌گذاری اجتماعی، شست‌وشوی دست‌ها و… همانند گذشته است.

او درباره چگونگی برگزاری نشست خبری فیلم‌ها و تاترها در شرایط کرونایی، اظهار کرد: نشست خبری مانند برگزاری یک جلسه است، هرگونه برگزاری جلسه در مناطق زرد در محیط‌های سرپسته با حداکثر ۳۰ نفر مجاز است، البته به شرط آنکه رعایت تهویه، فاصله‌گذاری اجتماعی و ضدعفونی مناسب صورت گیرد؛ پس طبیعتا نشست خبری می‌تواند برگزار شود به شرط آنکه خبرنگاران، عکاسان، عوامل فیلم و… بیش از ۳۰ نفر نشوند. البته کماکان توصیه ما برگزاری الکترونیکی چنین جلساتی است. در خصوص شهرهای آبی نیز تمامی موارد به همین منوال است با این تفاوت که حداکثر ظرفیت نشست خبری ۵۰ نفر است. فرهادی درباره شیوه رعایت پروتکل‌ها در روز اختتامیه جشنواره فیلم و تئاتر فجر نیز تاکید کرد: برای این مراسم هم که احتمالا در تهران برگزار می‌شود حداکثر ظرفیت مجاز برای حضور ۳۰ نفر است مگر اینکه تهران وارد شرایط آبی شود که ظرفیت مجاز شرکت در جلسه ۵۰ نفر باشد.